

PROSVEТА

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

Issued daily
except
Sundays
and Holidays

LETTO—YEAR XL.

Entered as second-class matter January 22, 1918, at the post-office
at Chicago, Illinois, under the Act of Congress of March 3, 1879.

CHICAGO, ILL. TOREK 5. MARCA (MARCH) 1918

STEV.—NUMBER 53.

Published and distributed under permit (No. 148) authorized by the Act of October 6, 1917, as filed at the Post Office of Chicago, Illinois. By order of the President, A. E. Burleson, Postmaster General.

Misterij o repar-
skem umoru na
kolodvoru odkrit.

BANDIT EMERSON NAPRA-
VIL DOLGO IZPOVED.

Obtožbe svojega tovarnika Ray-
monda umora.

Chicago, Ill. — Javni tožitev Harryja je obelodanil izpoved Har-ryja Emersonsra, ki pojasnjuje reparaški napad na železniški posta-ji Illinois Central železnice in u-mer železniškega kolektorja Den-nisa Tierneyja.

Emerson izjavlja, da je han-dit George Raymond, ki je padel dan kasneje po ropu in umor v bitki s policijo, ustrelil železniškega kolektorja. Izjavil je, da sta on in Raymond šla po izvršenem umoru na dom k Timothy D. Murphy, legislaturni poslanec iz tretega senatorstva okraja.

Emerson pravi: Sla sva v hi- in srečala mr. Murphyja. Ray-mon me je predstavil. "Mr. Murphy" je rekel, "to je de-te dete Crawfordovo." Segel sem Murphyju v roko in na to mu je Raymond rekel. "Well, mislim, ta sem nocejo počil nekega fan-a."

"Ali ste bili tam vso nob?"

"Da," je odgovoril Emerson. Bili smo v kitajski restavraciji na Pavlinini cesti in Van Burenovi ulici. Poklicali sem Atlasovega zvočnika. Videl sem oba zjutraj, ospoda in gospo Murphyjevo."

Po izjavji mr. Hoyna se glasi. Emersonova izpoved:

"Prvi sem slišal o namerav- em ropu na agenta Illinois Cen-tral železnice v četrtek ponoči, reden je bil izvršen. Raymond, in James Hawtay, zna How-tin, in Tommy O'Connor smo i-seli v načrtu drugo delo. Bil je Howard, kot ga posnam, ki je o-sejal delo na Illinois Central žele-znici. Bil sem samo nekaj dni v sleagu in nisem poznal ulic. Danes sem na domu mrs. Tille-llivan, štev. 4140 W. Monroe- ulici.

Odeločili smo se izvršiti delo na Illinois Central železnici. V načr-tu smo imeli, da si priskrbimo avtomobil in da ga jaz tofiram. Kárt je spodeljal in odeločili smo sklicati izvočnika. Od mrs. Sul-van smo se peljali naravnost na postajo Randolphove ulice. Howard je šel naprej. Telefoniral sem je iz kluba Chris Nolana na Pavlinini cesti in Madisonovi ulici.

Srečali smo ga in pričali smo o postajo okoli desete ure zve-rar.

"Tommy O'Connor in jaz sva-grabiti človeka, ki je bil za-p agentu z denarjem železni-ega detektiva M. J. Quincy-ja. Raymond je imel pograbiti rent in vzeti denar. Howard je bil v avtomobilu. Howard je bil doli nekaj minut pred stre-šanjem, toda vrnil se je k avto-mobilu. Mesto, da bi Raymond grabil človeka z denarjem, je tdel rep (detektiva). Valed-ote je O'Connor moral pogra-biti agenta z denarjem.

"O'Connor je šel k oknu in je grabil za vrečo z denarjem in je sem mu sledil. O'Connor in ja-z (Thierney) sta se metalni, z sem udaril in zadel sem O'-Con-nerjevo roko. O'Connor mu vzel denar in vse smo tekli do vrata. O'Connor in jaz bila prva zunaj, Raymond pa pustila že na postajo. Vsi smo ali samokres v rokah. O'Con-ner je vrgel denar prek ograje.

"Nekdo je pričel streljati. O'-Con-ner in jaz sva tekl dol po ulicah. Prišla sva tje in How-ard je zgrbil denar. Jaz sem ga vsem vrgel v avtomobil, ke sta moč opetekali dol po stopni-cam. Eden je bil Raymond, ki je del. Pobral sem ga in potegnil avtomobil. Potem smo nastavili ter ju samokres in smo se odpre-

Poziv Upton Sin-clairja na socia-listično stranko.

FAKTA GOVORE IN STRAN-
KA IMA RAČUNITI Ž NJIMI.

Slovenski socialistov na zadene-jo njegovi odčinki.

Chicago, Ill. — "Chicago Tri-bune" je prinesla izjavo znanega socialističnega romana "Džungli", ki je preveden tudi v slovenški jezik.

Izjava se glasi:

"Vprašam vas za prostor, da podam ostro izjavo proti tistim ameriškim socialistom, katerim gre mar.

"Bolsjeviška vlada odreduje delavec na obrambo Petrograda proti prodiranju vsemem. Želimo pokazati ameriški socialistični stranki, da se njih st. Louis-ka platforma bojuje za življenje v strelskih jarkih pred ruskim glavnim mestom.

"Ameriška stranka se je izre-kla za takojšnjo revolto proti vojni — Rusi so poskušili to platformo — dali so ji dobre pre-iskušnje, kot so jo nabolj goreči pacifisti zahtevali. Razprtili so svojo armado vprito sovražnika, in sovažnik je odgovoril z novo kampanjo morije in oplojevanja na bojni klic bolševikov!"

Slovenske socialiste ne zadene-jo ti odčinki, kajti poslali so svojo rezolucijo na st. Louis-ka konver-encijo, ki je klicala v boj sodru-ge proti nemški svetovni vladi. Resolucija ni bila sprejeta po krividi pacifističnih elementov, ki ne poznajo socializma, še manj pa mednarodnih zaključkov Interna-cionalne, in ki sanjajo, da se spre-minjajo in nastajajo državljani re-di kot slike pred očmi gledalev v kinematografskem gledališču.

Tako ob izbruhi svetovne vojne so slovenski socialisti iz-razili veliko javno debato, da do-kažejo, da je narodna obramba potrebna, dokler ni uveljavljen socializem po vsem kulturnem sve-tu, ali dokler so na svetu reakcio-narne sile, ki hodojo ustaviti dru-žbeni razvoj ali vzliti svetu nazad-njake družbene forme. Sklicevali so se na mednarodne zaključke, ečitali so izreke znanih socialistič-nih mislecev. Vse pametne bese-de so bile zastonj. Fanatični paci-sti so smerjali slovenske sdruge s puškarji in militaristi. Dajali so jim najgrša imena.

Zdaj govor dogodki v Rusiji. Pacifistične govorance so se iznasale kot prazne sunje!

Slovenski sodruži vprašujejo z Upton Sinclairjem in drugimi ameriškimi sodruži, ki so prički do spoznanja, da je pacifizem voda na mlin nemškega kajzera in av-tokratične junkerske tolpe, kaj bo storila ameriška socialistična stranka vprito dogodkov v Rusiji?

Odgovor na vprašanje ne more biti drugačen, če ameriški sodruži niso lepi za dogodek: St. Louis-ka platforma se mora zavredi!

VELIKA MANIFESTACIJA SLOVENSKE NARODOV PROTIV AVTOKRALICI.

Slovenci na ljudski shod v Chicago!

Danes zvečer se vrši velik ljud-ski shod v dvorani "Sokol Hay-lik", na vogalu Sest in dvajsete ceste in Lawdaleve ulice v Chi-cagu.

Za Slovensko bo govoril Ethib Kristian. Nastopili bodo govoriki Čehov, Slovakov in drugih slo-venskih narodov.

Začetek ob osmih zvečer.

Slovenci iz Chicago in okolice pridev v mnogobrojnom številu na shodd, da bo manifestacija si-jajna.

Danes zvečer se vrši velik ljud-ski shod v dvorani "Sokol Hay-lik", na vogalu Sest in dvajsete ceste in Lawdaleve ulice v Chi-cagu.

Za Slovensko bo govoril Ethib Kristian. Nastopili bodo govoriki Čehov, Slovakov in drugih slo-venskih narodov.

Začetek ob osmih zvečer.

Slovenci iz Chicago in okolice pridev v mnogobrojnom številu na shodd, da bo manifestacija si-jajna.

Sloveni na ljudski shod v Chicago!

Danes zvečer se vrši velik ljud-ski shod v dvorani "Sokol Hay-lik", na vogalu Sest in dvajsete ceste in Lawdaleve ulice v Chi-cagu.

Za Slovensko bo govoril Ethib Kristian. Nastopili bodo govoriki Čehov, Slovakov in drugih slo-venskih narodov.

Začetek ob osmih zvečer.

Slovenci iz Chicago in okolice pridev v mnogobrojnom številu na shodd, da bo manifestacija si-jajna.

Sloveni na ljudski shod v Chicago!

Oče in sin v smolu radi prehran-siva.

OBTOŽENA STA POSLUŠNI-
NEGA PODKUPOVANJA

Oblasti so zasegle do 2,000 do-kumentov in listov.

Chicago, Ill. — Zvezni komisar Mason je določil za Henry H. Lipperta in njegovega sina \$10.000 poročila.

Obtožnica očita odčetu in sata, da sta podkupila brigadnega generala Thomas H. Cruse, ki je v pokolu.

Starejši Lippert je rekel, da general ni bil v zvezi z vladom, ko je bil v zvezi z Lippertom.

"Pozitivno vem, da general

Cruse ni imel stikov z vojnimi departmentom — in da je bil v pokolu. Najdi smo ga, ker je imel obširno znanje, kako je treba opremiti armado," je rekel Lippert, ki je se dodal, da je tvrdka imela nad \$2,000,000 kupnje vladom.

Zvezni agentje so na delu, da prinesajo več luči v afetu. Nekateri govore, da bodo mogoče zapleteni v preiskavo, še drugi vplivni oficirji, ker so dobili med napljenjeno korespondenco Lipperta obtožnega.

Lipperta sta bila aretirana, ko sta se vrnila iz Washingtona polkovnik William M. McChesney, avtor pri centralnem armadnem departmentu, in kapitan Melvin Ericson, ki je dodeljen ar-madnemu intelligentnemu depart-mentu. Kapitan Ericson je uprivel obtožnico pred komisarjem Masonom.

Pri preiskavi je bilo zaseglo do 2000 dokumentov in listov.

Obtožnica pravi, da je bilo iz-vršeno hudo delstvo proti državi do gotove meje.

Kapitan Ericson je izjavil pred komisarjem Masonom:

"Obiskal sem generala Crusea v Washingtonu in on mi je pred-losil korespondenco med njim in Henry H. Lippertom.

"General Cruse je izjavil, da je ček za \$300 za delo v februarju, dva čeka po \$100 za delo, ki je izvršil v sporu med oskrbiško postajo v St. Louisu in Henry Lippertom z ozirom na edeje pri oskrbišku.

Neka druga obtožna očita Lipperta, da sta slišila denar Cruse-va, da njima preskrbi dobrobit, ki je izvršil v sporu med oskrbiško postajo v St. Louisu in Henry Lippertom z ozirom na edeje pri oskrbišku.

Edward F. Swift, \$40,000; L. A. Carlton, \$27,500; Charles H. Swift, \$20,000; W. F. Priebe, \$12,000; J. Moons, \$10,000; William Leavitt, \$20,000; G. F. Swift Jr., \$20,000; H. D. Collins, \$15,000; Harold Swift, \$15,000; P. J. Gardner, \$12,000; M. G. Higgins, \$12,000; R. M. Jackson, \$8,000.

Churchilla je spominil zapustil in je rekel, da ne.

Mr. Walsh je vprašal Churchill, če misli, da je \$75,000 canton na uru stalni cons za slovensko delavno moč in da zadostuje Churchill, da ne zadostuje takšnega consa. Ko ga je sodnik ponovno vprašal, če zadostuje tako moč, je rekel: da je študiral vprašanje, in pa prišel do zaključka.

"Mentil je tudi, da ni že pre-raduni, kaj je priljub delavščan. Isrekel se je, da naj delav-čici na delo ob nedeljah in štirih glavnih prazničnih dobe posebno odločilno.

Dejaj je, da bi se produkcija nič ne najšla, če bi prišli vseh šest zahtev organiziranega delav-čstva, z osemurnim delavnikom vred, ker bi delali vseeno deset ur na dan. Razlika bi bila v tem, da bi morali plačati posebnejšo naslednjo letno plačo:

Louis F. Swift, \$65,000; Edward F. Swift, \$40,000; L. A. Carlton, \$27,500; Charles H. Swift, \$20,000; W. F. Priebe, \$12,000; J. Moons, \$10,000; William Leavitt, \$20,000; G. F. Swift Jr., \$20,000; H. D. Collins, \$15,000; Harold Swift, \$15,000; P. J. Gardner, \$12,000; M. G. Higgins, \$12,000; R. M. Jackson, \$8,000.

Churchilla je spominil zapustil in je rekel, da ne.

Mr. Walsh je vprašal Churchill, če misli, da je \$100,000 canton na uru stalni cons za slovensko delavno moč in da zadostuje Churchill, da ne zadostuje takšnega consa.

"Mentil je tudi, da ni že pre-raduni, kaj je priljub delavščan. Isrekel se je, da naj delav-čici na delo ob nedeljah in štirih glavnih prazničnih dobe posebnejšo naslednjo letno plačo:

Louis F. Swift, \$65,000; Edward F. Swift, \$40,000; L. A. Carlton, \$27,500; Charles H. Swift, \$20,000; W. F. Priebe, \$12,000; J. Moons, \$10,000; William Leavitt, \$20,000; G. F. Swift Jr., \$20,000; H. D. Collins, \$15,000; Harold Swift, \$15,000; P. J. Gardner, \$12,000; M. G. Higgins, \$12,000; R. M. Jackson, \$8,000.

Churchilla je spominil zapustil in je rekel, da ne.

Mr. Walsh je vprašal Churchill, če misli, da je \$100,000 canton na uru stalni cons za slovensko delavno moč in da zadostuje Churchill, da ne zadostuje takšnega consa.

"Mentil je tudi, da ni že pre-raduni, kaj je priljub delavščan. Isrekel se je, da naj delav-čici na delo ob nedeljah in štirih glavnih prazničnih dobe posebnejšo naslednjo letno plačo:

Louis F. Swift, \$65,000; Edward F. Swift, \$40,000; L. A. Carlton, \$27,500; Charles H. Swift, \$20,000; W. F. Priebe, \$12,000; J. Moons, \$10,000; William Leavitt, \$20,000; G. F. Swift Jr., \$20,000; H. D. Collins, \$15,000; Harold Swift, \$15,000; P. J. Gardner, \$12,000; M. G. Higgins, \$12,000; R. M. Jackson, \$8,000.

Churchilla je spominil zapustil in je rekel, da ne.

Mr. Walsh je vprašal Churchill, če misli, da je \$100,000 canton na uru stalni cons za slovensko delavno moč in da zadostuje Churchill, da ne zadostuje takšnega consa.

"Mentil je tudi, da ni že pre-raduni, kaj je priljub delavščan. Isrekel se je, da naj delav-čici na delo ob nedeljah in štirih glavnih prazničnih dobe posebnejšo naslednjo letno plačo:

Louis F. Swift, \$65,000; Edward F. Swift, \$40,000; L. A. Carlton, \$27,500; Charles H. Swift, \$20,000; W. F. Priebe, \$12,000; J. Moons, \$10,000; William Leavitt, \$20,000; G. F. Swift Jr., \$20,000; H. D. Collins, \$15,000; Harold Swift, \$15,000; P. J. Gardner, \$12,000; M. G. Higgins, \$12,000; R. M. Jackson, \$8

PROSVETA

GLASILLO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

Izhaja dnevno razen nedelj in praznikov.

LASTNINA SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

Cene oglasov po dogovoru. Kokopisi se ne vrajajo.

Naročnina: Zedinjene države (izven Chicago) in Canada \$3 na leto, \$1.50 za pol leta in 75¢ za tri meseca; Chicago in inozemstvo \$4.50 na leto, \$2.25 za pol leta, \$1.15 za tri meseca.

Naslov za vse, kar ima stik s listom:

"PROSVETA"

2857 So. Lawndale Avenue, Chicago, Illinois.

"THE ENLIGHTENMENT"

Organ of the Slovene National Benefit Society.

Issued daily except Sunday and Holidays.

Owned by the Slovene National Benefit Society.

Advertising rates on Agreement.

Subscription: United States (except Chicago) and Canada \$3 per year; Chicago and foreign countries, \$4.50 per year.

Address:

"PROSVETA"

2857 So. Lawndale Avenue, Chicago, Illinois.

Telefon Lawndale 4638.

Datum v oklepaju n. pr. (Februarja 28-18) poleg valjega imena in naslova poslani, da vam je z vsem dovoljen potekom naročilna. Poslovilo je pravilno, da se vam ne ustavi list.

SAMO SO SE OBSODILI.

Mr. Heney, pravni svetovalec zvezne obrtne komisije, je priporočil, da kongres spremeni zakon o špijonaži, da bodo odstranjene ovire in zaprake za zaseženje važnih dokumentov v Veederjevi varnostni shrambi, ki po izjavi mr. Heneyja dokazujo, da so velemesariji izvršili hude delstvo proti državi.

Peticijo za spremembo postave o špijonaži so podpisali in oložili na pristojna mesta trije komisarji. V peticiji so navedli tako važne vzroke za spremenitev postave, da lahko spoznajo ljudje, ki niso državniki, da je treba spremeniti zakon, če hočemo, da pridejo važni dokumenti zanesljivo v roke vladnemu organom, o katerih gre glas, da dokazujejo hude delstvo proti državi v vojnem času.

Mr. Veeder, advokat velemesarjev, je proti tej zahtevi nastopil takoj s protipotezo. Brzjavil je na pristojna mesta v Washington, da diskretira zahtevo komisarjev po spremembi zakona o špijonaži. Mr. Armour tudi ni držal križem rok in podal je izjavo v kateri postavlja metode mr. Heneyja pri preiskavi v slabu luč. V tej izjavi slika Armour afero s specifikacijami tako, kot da je vrla hotela spremeniti specifikacije, ne da bi velemesariji zahtevali njih spremenitev. Odločno seveda odklanja, da so specifikacije spremenjene, da služijo sebičnim namenom velemesarjev. Hvali tudi tvrdko Armour & Co., ki se pošteno ravna po zahtehah vlade, da konča vojna z uspehom za Združene države.

Vsek ima pravico do zogavora in tega nihče ne odreka velemesarjem.

Ali situacija je tale:

Zvezna obrtna komisija se trudi, da dobe zvezne oblasti dokumente, ki dokazujejo hude delstvo proti državi. Nasprotno se poslužujejo velemesariji vseh sredstev, da ne dobe teh dokumentov zvezne oblasti.

Če so velemesariji nedolžni, bi morali še sami pripočati, da hitro objavijo dokumente, ki jih zahteva mr. Heney kot zastopnik obrtne komisije, da se dokaže njih nedolžnost. Vsak Američan bo prepričan, da se velemesarjem godi krivica, če objavijo te dokumente in ni v njih nič kaznjivega. Tako pa ljudstvo opravičeno sumi, da je v teh dokumentih nekaj, kar bi zelo škodilo velemesarjem, če pride na dan.

Velemesariji se že zdaj zagovarjajo, ko dokumenti še niso objavljeni. In to napravlja zelo slab vtis na ameriško javnost.

Velemesariji hočejo javnosti dokazati, da so obrekani in da jih slabo sodijo, dasiravno so tako nedolžni kot jagnjeta, ki ne skale nikomur vode. Le ljudje, ki vodijo preiskavo in njih izprašujejo pred zveznim komisarjem in sodnikom Alschulerjem, so hudobni in jih hočejo očriniti pred vsem svetom.

Kaj to pomeni? Producenit in konzument nimata po njih sodbi pravice napadati mogočnih korporacij in morata sprejeti vse za čisto zlato, kar jim ponudijo korporacije.

Velemesariji pravijo, da so nedolžni. Ali je tak človek nedolžen, ki je pisal s črnim na belem, da je za armado vsaka stara prekajena slanina dobra, če je žaltava ali drugačna? Ali ni s temi besedami rekel, da je za vojakov želodec vse dobro, četudi škoduje njegovemu zdravju?

Višek nesramnosti je, če se drzne tak človek trditi v javni izjavi, da dela za zmago Združenih držav. Takemu človeku se ne godi krivica, če ga trdo primejo zvezne oblasti in pokažejo v pravi luč njegove umazane kupčiske metode napram državi.

In kako naj sodimo o človeku, ki je pisal ravnatelju klavnice, da bodo zaprli klavnice, če delavci zastavljajo? Ali ni taka grožnja brutalna in sirov? Če zapro klavnico trajno, lahko gredo delavci s trebuhom za kruhom po Združenih državah. Nekateri so si kupili domove, nanje

plačali nekaj obrokov. Zgubili bi vse, če bi zaprli klavnice.

Seveda od velemesarjev ne moremo pričakovati drugega. Vzrastli so v palačah, bede niso poznali nikdar in klavnice smatrajo za svoje kraljevstvo, v katerem nima nihče izven njih kaj ukazati. Domislujejo si, da imajo pravico odpirati in zapirati klavnice in voditi kupčijo po metodi, ki je po njih načelni "moralna". Do zadnjega časa še državi niso priznali, da ima pravico preiskati njih kupčiske metode in jih prisiliti, da svoje delavce priznajo za čuteča cloveška bitja.

Kaj torej?

Najhitrejše bo končana kontroverza med velemesarji in zveznimi oblastmi, če vsa mesna industrija pride pod državno kontrolo. Državno nadzorstvo nad mesno industrijo je ravnotako nujno potrebno kot nad železnicami. Da je stvar tako daleč dozorela, so zakrivili velemesariji z njihovimi kupčiskimi metodami in sirovim ravnanjem delavcev v klavnicah.

Kamen so sprožili velemesariji in ustavil se ne bo, dokler ne dobi zvezna vlada nad njim oblast, da uravnava njegov tek.

Na zborovanju se je tudi nabrašla svota \$2.30.

Slovenci po drugih naseljih, kjer se nista pričeli s področjem delom za S.R.Z., posnemajte Slovensko v Kenoshi.

Poročevalec.

South Western Mine, Golo. — Od 22. pa do 26. februarja sem bil na stavki. Kebik izgradev zavoda ni bilo, le s delodajalcem sva se bolj postrani sledila. Ker pa je uvidel moje opričenje zavoda, sva sklonila premjere in dobi sem si povrnila na dan.

Pred kratkim sem čital dopis iz Leadville, Colo., o nautičnem umoru. Tudi tu se je pred par dnevi dogodil en prav brutalen umor, pa se na dan moje stavke nego v bližnjem Walsenburgu. Drama se je odigrala med nekim Italijanom in Arabcem, ki sta oba grocerista. Vlugo je smela tudi Italijanova ženi, katero je Arabec osredil. Hkrati je dogodil se po vedaletu, kar ga je tako razardilo, da je poklical Arabca na svoj dom. Drugo deljanje se je izvrnilo na Italijanovemu domu. Po kratkem pogovoru je vzel Italijan se mazčevanja še ni zdelo dovolj. Temevšči je vzel sekiro in mu odsekal glavo. Še en prizor, v svoji krvivočnosti je vzel še nož in mu odrezal spolovila. S tem je bilo drugo deljanje končano. Tretje bo trajalo še precej časa. Ta Italijan, ki juine Italije, se precej razume na mesarski posli. Toda ker ni mesar po poklicu, ga bodo za izvrševanje njegove volitve mordile obesili. Za vso te progrehe so poslali Italijana v vrčna temnedaša. Arabec pa je neprostovoljno odšel v večna lovišča.

Ta afere se morda le še med dnevnino zaostalimi ljudimi, ker ne poznajo drugega, kot želijo po mazčevanju.

David Šusterč.

Pleasant Valley, Pa. — Delavške razmere so bolj slabe. Tu niste plačajo od vase, nego na "mero"; od vozilka, ki drži tri do štiri tone premoga, plačajo \$1.10 do \$1.30 za premog, napolnen s strojem. Za premog, ki se ga mora kopati s kampon, plačajo za ravno tako vnosiko od \$1.00 do \$1.65.

V tukajšnjem bližini se nahaja precej novih premogokopov, ki pa le malo obratujejo, pri nekaterih pa niso še dogovorjeni dela, ki so potrebna za obrstovanje.

Nekateri misljijo, da je vrlak alabemu obrstovanju tukajšnjih premogokopov ta, da drži ne smej pojaviti določeni cene premoga, vendar tega se jim z delom nič ne nudi, ker dajajo ugodnejše prilike.

Ta divi precejje steklo slovenskih družin in nekaj samevcev, ki se vsi dobro razumem med seboj. Imamo štiri podprtne družine, spadajoči k različnim podpornim jednotam in zveznim in eno izmed prvih je društvo Slovensko. S. R. Z. v katerem tu je še spadan.

Ker je držak, so tu že starci na seljenici in imajo vse svoja demovana. Stalno delo v enem najstarejših premogokopov jih je uradilo mnenje, da bodo imeli tu eksistenco do smrti. Toda premogokop se je še skoraj isčrpal in se da je le še malo tako srečen, da bi imeli delo v njem. Isčrpali so se tudi stanovniki. In navadenje je vodne naprave. Sedaj jo je treba dovesti počitki in se jo niti ti dobti vseki čas.

Letošnja zima je tudi tu igrala svojo odlično ulogo in ninič ni prav nič prizanašala.

Ponledjetje vojne tudi tu občutimo. V enem odru so nam te razmere celo olajšale delo, ker nam ni treba pri najtržiški mestni kavarni. Če se nam na eni strani godi slabo, je pa na drugi toliko boljše.

Opazovalec.

Imperial, Pa. — Tukajino organizirano delavstvo je zasedel hudo udarec s smrtno organizacijo ter voditelja delavstva Andreja Pukina, rodoma Slovenska. Bil je organizator unije U. M. W. of A. ter neusmerjen delavsk na polju za izboljšanje delavskih položajev. Dne 18. februarja je bil po svrhalu opravil v Rakim, Pa. Na poti do Pittsburgha je stopil v eno najboljših gostil v Pittsburghu in si narocil časico igranja z namenom, da si nekoliko okrepča utrujene žive, toda mesto igranja mu je natakar dal skup. Potem, ko

je nesrečnejši zavil to pijačo, je izgovoril še edino besedo "what?" ter se zgrudil na tla in v deset minutah je bil mrtav.

Izročili smo ga master zemlje 21. februarja v Imperijal. Pa. Pogreba so se udeležila velika občinstva. Bit je član petih podpornih društva, med njimi tudi društvo Prostost št. 106, N. P. J. Vsako društvo mu je poslalo na grob krasen venec in mnoge svečice.

V Združenih državah je bival že od svoje otroške dobe. Star je bil še 36 let. Zapušča lažajoč soprogo, dva mladoletna otročka in po polog tega je žena tudi v blagajnjem stanju. Tu ima tudi mater in šest bratov.

Ker je bil na delavskem in društvenem polju zelo delaven, bomo težko pogresali. Načrt društva ga bo ohranilo v blagem spominu.

Član društva št. 106.

Lawrence, Pa. — V nedeljo 21. februarja se je vrnila seja zastopnikov lokalne organizacije S. R. Z. v Canonsburgu v dvorani društva Postojnske Jane. O stvari se bom občinstvo poročal, ker je bilo priobčilo izvleček zapisnika. Dvorana je bila počna občinstva in zastopnikov je bilo 22 društva, torej 4 ved kot na prvi seji. Člani občinstva pa so nam predi in po zborovanju zapeli nekaj pesmi, za kar se jim mora dati vepriznanje. Obljubili so nam, da so pripravljeni sodelovati pri vseh naših prireditvah.

Sklenjeno je bilo, da se v vsi prihodnjem sejci četrtek nedelje načrt občinstva na 2. popoldne v Meadowlandsu, Pa. Nadalje, da se vse društve lokalne organizacije društva blagajnji toliko časa, da se izviri koncert in shod, ki se bo vrnil dne 17. marca v Presto, Pa. Potem bomo določili sveto, ki nam bo na razpolago in jo poslali tajniku S. R. Z. Sklenili smo tudi, da pozovemo vse društva, ki se nam dosedaj še niso pridružili, da to store na prihodnji seji v Meadowlandsu, da bomo delovali skupno za skupne koristi.

John Trčelj, tajnik lokalne organizacije S. R. Z.

MISTERIJ O RORAPRSKEM UMORU NA KOLODVORU ODBIT.

(Nadaljevanje s preve strani)

počasi. Vrgli smo šoferja iz avtomobila in jaz sem potem šofiral. Ko smo Pelikana postavili na vlico, mu je Howard dal \$40 ali \$50. "Fantek, ti si tudi prišel," mu je rekel in odbitil mi proč. Ko smo bili v avtomobilu, mi je Raymond dejal, da je vrgel svinec (petkrat ustrežil) za starega moža (Tierneyja) in da misli, da ga je spodbil (uhilil). Well, ko sem prijal za kolo, so mi drugi vodili, kako naj vozim in mračni Sullivanovi.

"Postavil sem jih iz avtomobila pri stranski ulici, odkoder se lahko šli v stanovanje mračnega Sullivana. Odpeljal sem avtomobil še ali sedem blokov daleč in ga postavil v neko goražo. Ko sem se vrnil, so imeli denar na mizi in mračni Sullivan je stala poleg.

"Prav tam v navzočnosti mračnega Sullivana nisem vmes potabil." Raymond je dejal vsem, da misli, da je spodbil Tierneyja. Dobil sem okoli \$350. Imeli sem dobiti enake deleže."

Tukaj je posegel vmes mračnega Sullivana, mračnega Illinois Central in dejal, da je plen načel \$2.500.

"Well," je nadaljeval Emerson, "dobil sem le \$350. Vsek je dal mračni Sullivanovi \$10 in vsebro smo ji tudi pustili. Izmeni sem se od njih in šel dolni na Madisonovo ulico. Nasneje sem srečal Raymondja, ki sem ga dobiti in ga spodbil." Emerson je nadaljeval.

"Legislativni poslanec Murphy je dejal, da Emerson laže in trdi, da ga nje ne žide videti. Mogoče je fantje, ki so se potikal okoli mojega šoferja, ki sem ga dobiti in ga spodbil," pravi Murphy.

ZDRAVE DRŽAVE BODO BI KERILO VELIKE ZALOGE KORUŠE.

New York, N. Y. — Združene države bodo kupile skoraj tri tedne vseki dan 250.000 bušiljev korenje, ki so poslano v Evropo.

DOPISI.

Barberton, O. — Delavški razmeri ne bom dosti opisoval, ker so sedaj menda povsod enake po vzhodnih državah. Dela je dosti in tudi plači je preej višja kot pred letom, toda mogla bi biti še precej višja, če bi hoteli v današnjih draginjih izbrati kot se delave.

Barbertonskim Slovenec je napovedana vojna. Ko bomo premagani, bodo nas ene poslali v norišnico in druge v "Speckham", tako se je izrazil duhovnik, ki je nas pred krščanskim rojem, ker bodo v tukajnem podnebju dobro uspevale. Vse prevozne stroške smo pripravljeni plačati. Na ta način bi bilo pomagano Koroboču, da se iznebi stare šare, nam bi pa omeđil letanje po zraku, kajti potem bi bilo za nam ne bilo treba batiti telefonikli drogov.

Frank Oviča.

Kenosha, Wis. — Kakor večinoma po vseh slovenskih naseljih v Združenih državah, so se tudi kenoski Slovenci zavzeli za zaviranje Slovenskega republičanskega združenja. Društvo Ilirija, št. 38, SNPJ, je v ta namen dne 3. marca sklical sestanek in poslalo na to zborovanje govornika iz Chicago, da jim podrobnejše razloži namen in cilje S.R.Z. Temu pozivu se je odzval Filip

VELIKA VAS

ROMAN

Francoski spisal EDGAR MONTEIL
Poslovenil F. K.

(Nekdanje)

"Bergerou pravi, da sem mu dolžan in ker on pravi, mora biti! O, lahko je reči: Monestrel mi je dolžan, toda dokazati je treba! Ni moja navaša, delati dolgove. In sliš, kako pridevi vi do tega, zahtevati od mene, naj plačam, kaj pa se vtičate v moje stvari?"

"Toda odvetnik . . ."

"Odvetnik sem, odvetnik tja, kaj imam jaz opraviti z odvetniki? Ali sem vas mogoče prosil sveta? In če vas prosi tega kdo drugi, kaj to meni mali? Pridite k meni in mi pripovedujete, da dolgujem Bergerou. Ali vam je pokazal zadolženico? Ne, tega ni mogel, saj je nima v rokah, torej s kakšno pravico zahtevate denar od mene? Slede se pa čudim, da vi, gospod Galtier, prestopite moj prag! Ali ste pozabili, da me je vaš oče uničil, spravil v sramoto? Še nikdar, od kar me je takrat razčljal, zasmehoval, ni prestopil kak Galtier praga Monestrellove hiše, čudim se, da se upatevi pri meni vstopiti."

"O, prosim, verjemite mi, ko bi vedel . . ."

"Morali ste vedeti," nadaljuje Monestrel vedno bolj jezen. "Mislite, ker občujem z vami v klubu, ali če menjam na cesti z vami par besedi, da vam daje to že pravico, priti k meni? To ni isto. Cesta je vseh, klub pa članov, toda moja hiša je moja in tu nimajo moji sovražniki ničesar fakat. Ali sem bil kdaj že pri Vas? Rajo, ko da bi stopil na vašo last, se obrnem, ali pa naredim ovinek."

"Veste kaj," vzlikne Galtier, v katerem je tudi polagoma jeza vzkipela, "ko bi ne bili star mož in ne imeli že sivilske last . . ."

"No, kaj potem?" vpraša Monestrel izvajajoče.

"Potem . . . nič."

In Galtier se obrne in gre.

Lucija je hitro skočila od okna, da bi je ne videl, potem pa je šla v sosedno sobo in vprašala očeta z odložnim glasom: "Ali si dolžan Bergerou denar? Povej resnico!"

"Podlež!" vpije Monestrel ves iz sebe. "Ta ničvrednež! Seveda, če je kdo republikanec, svobodomislec, od takega je človek lahko na vse pripravljen!"

"Vprašam te oče, če dolguješ Bergerou," ponovi Lucija.

"Da, dolžan sem mu, toda Bergerou nima nikakih dokazov, ker mi je dal pobotnico. In on ne dobi ničesar od mene, niti vinarja. Prodal mi je svoje polje mnogo predrago. Računal sem, da mi prinese posejano šito petsto frankov dobrička, dobil sem pa samo tristo, ker je žito slab obrodko, kakor letos povsod. Ta kos polja me stane čez tritoč frankov — nič nisem dolžan Bergerou. Toda kaj pravil temu ničvrednežu, Galtier! Upa si priti v mojo hišo in na tak način z menoj govoriti! Po vsem tem, kar mi je storil njegov oče! Republikanski ničvrednež!"

Lucija že zdavnaj ni več poslušala, zapustila je sobo in odšla v svojo sobico, kjer se je vrgla jokajo na posteljo, skrila svoj s solzami pokrit obraz v pernicu in bridko jokala.

Mati, ki je bila v cerkvi, je prišla ravno domu, našla je svojega moža grozno razburjenega. Napravila mu je, da bi se pomiril, kozarec sladke vode.

Monestrel je izpraznil kozarec in godnjal: "Sedaj me stane ničvrednež še tri kočke siadkorja!" — — —

Galtier je šel nato h Crillonu, kjer je povedal, kaj se mu je zgodilo pri Monestrelu. Crillon se je smejal na ves glam, njegova žena se je smeja, Ana pa je bila resna.

Uboga Lucija, si je mislila in ne da bi zinila besedilo odšla je iz sobe naravnost k svoji prijateljici.

"Moja ljuba Lucija," ji reče in jo prisrčno poljubi, "vedela sem, da te dobim v solzah."

"A, Ana, kako prijazno od tebe, da prideš . . . ti torej veš . . . ?"

"Da, Albert je prišel k mojemu očetu in povedal, smejal se je."

"Kaj, smejal se je?" . . . Tem bolje . . . Toda pridi Ana, hočeš iti na izprehod, ne mogla bi odgovarjati sedaj nekaterim vprašanjem."

Še ste po oskilih ulicah mimo vrtov in prilegle do male posesti, ki je bila Monestrelova. Maša nika hišica je stala sredi lepega vrta, posajenega s pravimi kostanjimi. Monestrel jih je otrssel, kadar so dozoreli, sam, iz strahu, da bi mu kdo katerega ne ukradel.

Deklici ste se vsečli na klopico pod košat kostanj in Ana pravi: "Ti veš, da Albert vedno vsako stvar olepša, povej mi, kako je bilo v resnici."

"O moj oče je bil grozen . . . Ko je zagledal Alberta, najprej še govoriti ni mogel, mislila sem, da ga še notri ne pusti, kajti že večkrat sem ga slišala reči, da kak Galtier ne sme nikdar prestopiti praga njegove hiše. Albert je bil vlijuden. Predlagal je mojemu očetu, prijateljski urediti Bergerouovo stvar in naj ne pusti, da bi prišlo do pravde, ki bi mu povzročila samo stroške. Moj oče je ravnal z njim, kakor z složnecem."

In Lucija je pričela jokati.

"Ubogo sreča," pravi Ana, "ali si bila navzoča?"

"K sreči ne, sicer bi se pogrenila aramu v zemljo. Kajti moj oče je dolg tajil, tajil ga je . . . O Ana, saj to je rop, kar stori sedaj moj oče! Torej lahko razumeš mojo bol, ko mi je znano, da je moj oče goljuf."

"Toda Lucija, ne govorji vendar tako!"

"Ko pa je le resnica, vsak dan moram vidiši in slišati, kako bogati moj oče z denarjem ubogih kmetov."

"Tega ne smem imenovati takoj goljufijo, zadowolji se z mislio, da tvoj oče denar nekoliko dražje posojuje, kakor je običajno. Govori se vsaj tako."

"O Ana, huje je, mnogo huje; o kako sem jaz nešrečna."

"In potem, povej še konec, tvoj oče je po-kazal Albertu vrata!"

"Da, in Albert je rekel: 'Ko bi ne bili vi star mož . . . ?'

"Uboga Lucija, razumem, da te to žali."

"In sedaj je sovražstvo med mojimi starši in Albertom je vedje."

"Ali ga ti tudi sovražiš?"

"Ne sovražim nikogar, ali po tem, kar se je zgodilo, mi ne bo nikdar več hotel pogledati v obraz."

"Ne poznaš Alberta, ni zmožen, da bi se znašal nad kom. Lahko se vjezi vsakdo, toda ko se ohladi, ne misli več na žalitev. Sicer pa slišam ne mislim, da bi ga stvar s tvojim očetom razburil. Smejal se je, ko je prišel k nam . . ."

"O ne, ni se smerjal, videla sem ga skozi odprtino pri vrati, bil je jasno resen."

"Seveda se ni smerjal tvojemu očetu v obraz, toda po tem, kar sem slišala iz njegovih ust in po njegovi veselosti, sklepam, da ga obnašanje tvojega očeta ni žalilo, tvoj oče se mu je . . ."

"Kaj?"

"Ali snem govoriti?"

"Da govorji."

"No, zdel se mu je presmešen. Kakor sem ti že rešila, smerjal se je in se gotovo že sedaj smerjal z mojim očetom. Moj oče je rekel: 'Da, stareški skupuh je res smešen.'"

"Prisim te Ana, ne ponovi nikdar, kaj govorite o mojem očetu, naj sama vem, toda če slišim še od drugih, žali me dvojno."

"Potem je sreča za te, da ne sliši, kaj govorite v Royboni o njem. Toda tolazi naj te, da ni nikogar, ki bi ne govoril o tebi samo dobro."

"Prepričana sem, da je le ked, ki mi noče dobro."

"Kdo bi bil ta?"

"Albert."

"O, tu se motil, vedno te je le hvalil."

"Potem, kar se je danes zgodilov hiši mojih staršev, tega ne stori več."

"Prav nasprotno, takoj po dogodku je storil to zopet."

"O Ana, kaj govoristi!"

"Ali naj ti ponovim njegove besede? Rakel je: 'Ce bi ne bilo radi Lucije, odgovoril bi sposobovanju vrednemu gospodu Monestrelu popolnoma drugače.'

"Ali je res to rekel?"

"Da, dobesedno."

"O, Albert je dober."

"To je, ti že ne veš kako."

"Vem, vem, ubogim izkasuje več dobrot ka-kor mandki drugi."

"To ni nič, sreč moje. Misliš, da je to že velikodusinost in dobrota? Ali je naš župnik dober, ali pa celo kapelan, ki vedno togo te piha? In ta dva delita milodčino, seveda manj bogato kakor Albert, toda saj tudi nista tako premodna. Ne, če rečem, Albert je blag, mislim takret na drugo, gibljivo dobroto, ki prihaja res iz sreca. In da ima blagost, to se pa čuti; samo več se ga sliši govoriti. Ne drki jeze, je miroljuben, videl bi rad cel svet srečen, in misli samo na to, kako bi pomagal ljudstvu. Kdor ga pozna in ve, da je prav republikanec, mora priznati, da stoejo republikanci više nego reakcionarji."

"Mora že tako biti," reče Lucija tiho.

"Da tako je. Albert je boljši, kakor vsi ljudje tukaj, v vsakem odru je on velik mož. Moj oče prvi, vpliv starega Galtiera na sina je bil skrajno dobrodejen in Albert je ravno tako veličen, ravno tako izobražen, kakor njegov oče. Od njega je podedoval zgovornost, priznam, da ga jako rada poslušam, kadar govoriti o dogodkih Francije ali samo naše občine. Vsi ga radi poslušajo."

"Ti ljubil Albert?"

"Srčno. In ti . . . ?"

"Jaz!" odvrne Lucija zardela. "Jaz nimam pravice, ga tako ljubiti kakor ti: res sva se sku-paj igrala, ali temu je že dolgo, sedaj ga pa vidim le redko, slučajno včasih pri vas . . ."

Ana je vstala, stopila k staremu, lepemu drevesu in je pridelala, potem ko je skorjo nekoliko ogledila, rezavzeti z žepnim nožem srce.

"Ktere črke naj postavim v sreči?"

"Dva A." odvrne Lucija.

"Zakaj dva A?"

"No, Albert in Ana."

"Tako, ti se norčuješ, le počakaj, to povem Pavlu, ta bo jezen nate, jaz pa te bom tudi neha-la ljubiti, to ti bo za kazen. Tako, gospodična Lucija, tako, torej se ne sme dlečok izrasiti dobro o imadom možu, ne da bi bila vanj zaljubljena. Kaj pa bi rekla ti, če bi pričel kdo sklepati radi twoje žalosti, zaradi sovražstva med Galtierom in Monestrelom?"

"Jaz sem žalostna samo radi staršev."

"Toda povej mi, zakaj je vendar tvoja žalost prikipeala ravno do vrha pri sedevi, ki je v zvezi z Albertom! Tvoji starši se ogoljujali že več ljudi, ne samo Bergerou, kajti gospod Monestrel kupuje že mnogo let z denarjem."

"Preje nisem tako pasila na to."

"Preje nisi zapadila nič, kdaj pa so se ti se le odprele oči?" vpraša Ana, med tem pa je ves čas obdelavala drevo.

"Ne vem."

"Nisi torej vedela nič o sovražstvu med Monestrelom in Galtierom!"

"Preje nič ne znam o nikdar omenilo."

"Torej na Albertu se ti gre!"

"Nehaj vendar s svojimi vprašanjimi, ti me po-polnoma oslovil."

(Daleko sledi.)

Kraljica Dagmar.

Zgodovinski roman. Spisal Benož Trboški.

DRUGI DEL.

V ZEMLI KRNIH SOROD-NIKOV.

(Nadaljevanje.)

Kraljevič sname s svojega vrata zlasti verišico, na kateri se je leskal križ vejkanske vrednosti, katerega mu je položila mati kot dar v zibelko.

"Pri tem svojem križu, ki mi je najdražja stvar na svetu, ker je ostalina moje umrle matere — vam prisegam, da, če bom pristeval svojemu kraljestvu tudi vso zemljo — vam hočem biti vedno najboljši branitelj in najzveznejši prijatelj . . . In tu nicedi vam ga pustim v zastavo!"

"Naj živi, naj nam množa leta srečeno in slavno vladu kraljevič Valdemar!"

Pri tem klicanju se je tresel cel dvor, in četa sokolov je odletela v nedogledno višino . . .

Drugi dan so začeli na morškem bregu staremu Niklotu veikkankako gromado. Prisoten je bil tudi kraljevič Valdemar. Ljudstvo, o katerem je že toliko slišal in katerega jezik se je učil že v mladosti, mu je tako priprasto na sreco. Obroč, s katerim je imel vojvoda okvan vrat, so si ohranili v večen spomin.

Ko bodo Jitreneči slavili svetobranje tukaj, v srečo kraljevič Valdemar je prisoten v sreči. Na sreči se je zavojil v srečo, kjer so se vodili vitezovi, kraljevič Valdemar pa je vodil vitezov. Vitezovi so začeli kar se tiči provokacije svetovnega kraljeviča Valdemara, da je v nobenem Jordanu.

Utimatum, ki ga je grof Berchtold poslal v Belgrad tako mestno-finsko prikrojenega, da ni mogel biti posledica niti družega, kakor vojna, blil sam na sebi zadosten dokaz, da je Avstrija vedno v nobenem vrednoti.

Utimatum, ki ga je grof Berchtold poslal v Belgrad tako mestno-finsko prikrojenega, da ni mogel biti posledica niti družega, kakor vojna, blil sam na sebi zadosten dokaz, da je Avstrija vedno v nobenem vrednoti.

Avstrija ni nedolžna žrtev; niti odgovornost je absolutna in dobrobitno priznana, ki je javila v gotovih krogih naprej.